

faa kunde det ikke gjøre noget Bedre, end at nedlægge sine Portefeuilleer, og jeg er overbevist om, at hos Ministrene er dette det Onske, som vilde træde i Forgrunden, naar ikke noget andet Hensyn var tilstede som det overveiende. Dette Hensyn antager jeg er et Hensyn, til hvad Hans Majestæt Kongens Onske maatte være, de Pligter, som Ministrene have imod ham og imod det andet Thing, der i det Hele taget har støttet det i dets Gjerning. Vist er det, at være Minister under de nuværende Forhold, forhandlende med det nuværende Folkething, nydende den Beredvillighed og Smødekommen, som de Herrer rose sig af, og værende Gjenstand for de venstabelige Ytringer, som jævnlig lægge sig for Dagen fra ærede Herrers Side, og ikke mindst fra deres Side, der beklage sig bittert over et fjendtligt Sindelag fra Ministeriets Side, at, siger jeg, alle disse Ting maa indholde overordentlig faa Tillokkelser. Men hvorledes det end gaar med det Svar, der bliver givet — og vi vide jo, hvilket Svar der vil blive anset for tilfredsstillende eller „høist velvilligt“ — saa vil jeg, og jeg tror flere Medlemmer foruden jeg, ved min Afstemning mod Adressen nedlægge en Indsigelse, ikke blot imod de Forudsætninger, fra hvilke Adressen gaar ud, eller mod den faktiske Fremstilling, som er givet ved Forholdenes Udvikling i de foregaaende Samlinger, men tillige og fortrinsvis imod den Grundsaetning, som er udtalt i Adressen, nemlig, at der kræves i et konstitutionelt Land ikke blot, thi paa denne Saetning kunde vi gaa ind i dens Almindelighed, at Regjeringen skulde være i Overensstemmelse med Folkethinget ligesaa vel som med det andet Thing, men at, naar en Overensstemmelse er bragt tilveie, ligemeget om den er skabt naturlig eller er kunstig, søgt og oppustet, saa skal et Ministerskifte foregaa, for at der kan komme Harmoni alene mellem Regjeringen og Folkethinget, uden at der spørges om Nesten. — Jeg gjentager, at den Misforstaaelse og den Misstemning, hvorom der tales, ikke er nogen naturlig Vægt, den er pleiet og fredet omhyggelig af forskjellige af de Herrer, og den er nu bragt frem til sit Kulminationspunkt. Jeg tvivler ikke om, at Adressen vil blive vedtagen med Glæde, thi hvad der udgaar fra det Firma, der staar i Spidsen for denne Adresse, og som allerede i denne Samling har givet os saamange Exempler paa sin Magt og Myndighed, er forud sikkert paa at finde et Flertal for sig; men jeg sigter til en eller anden af dem, der ville stemme for Adressen og dog have en stille Tvivl, om dette ogsaa er et

rigtigt og forsvarligt Skridt. (S. Rjør: De Stakler!). Na ja, til en vis Grad kan man gjerne sige: de Stakler; det er altid haardt at tro sig tvungen ved Partihensyn, ledet ved Lydighed imod dem, man tror i det Hele og Store at burde følge, til betydningsfulde Afstemninger, som kunne blive skjæbnesvangre i mange Retninger for vor Udvikling og vort Land; det er ikke nogen heldig Stilling, og det ærede Medlem har maaste Ret i at bruge denne Betegnelse. Jeg vil henvende de Ord til saadanne Medlemmer, at det ikke er den Maade, hvorpaa det danske Folkething, i hvilket der ogsaa tidligere har været Flertal, som ikke harmonerede med Regjeringen, har anset det for at være i Landets Lær, stemmende med Representationens Pligt og med det Hensyn, der skyldes Landets Konge, at træde, — den Maade, paa hvilken de Herrer nu foreslaa, at vi skulde optræde ved denne Adresse.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde den ærede Tale, men for at Forhandlingerne ikke skulde blive førte paa Afveie og paa en Maade, der til ingen Nytte sætter Lidenskaberne i Bevægelse, skal jeg minde om, at Grundlovs spørgsmaal, Spørgsmaalet om Gjenindførelsen af den tidligere gjældende Grundlov for dette Land, slet ikke er berørt i Adressen og ikke med nogen Berettigelse kan drages ind derunder. Endvidere skal jeg bemærke, at, naar det ærede Medlem har lagt i Munden paa ærede Underledestenkende her i Salen, at Landsthinget faktisk skulde mangle Indbæst og Tilslutning i Folket, da er noget Saadant, efter hvad jeg har hørt, ikke fremkommet; var det fremkommet, vilde jeg have paatalt det. Heller ikke har jeg hørt her, at noget Medlem har villet sige, at Landsthingets eller nogen Landsthingsmands Stilling til Sagernes Realitet vilde blive forandret ved en Forandring i Regjeringen. Var noget Saadant fremkommet, vilde jeg sjældelig have paatalt det. Endelig maatte jeg minde det ærede Medlem om, at en vis Kæthed i Spøgen ikke kan berettigede til en saadan nærgaaende Optræden mod enkelte Medlemmer, som det ærede Medlem paa et Punkt af sit Forord gjorde sig skyldig i ligeoverfor det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther).

Sluttelig maa jeg, siden det findes nødvendigt, gjentage den Udtalelse, jeg fandt Anledning til en foregaaende Dag under en anden Sags Behandling, at, saafremt en eller flere ikke maatte iagttage den Pligt, der paahviler dem af Hensyn til Stedet her, nemlig at forholde sig